

Melancolie

Alexandrina Spânu

MELANCOLIE

"Deșertul e iubirea mea,
iubirea mea este deșertul"
și eu sunt tare fascinată.

Privesc, cum soarele răsare,
privesc, cum soarele apune,
și totul pare -așa -real.

Cărări, pe dune șerpuiesc,
ici colo câte-o vietate,
și eu aici călătoresc.

Pășesc, încet, spre nicăieri,
un vânt, calduț, mă însoțește,
și-l simt pe Dumnezeu alături.

Dumnezeu și eu, în pribegie,
în astă, splendidă, imensitate
și sunt numai cu Dumnezeu.

Privesc, cu drag la toți și toate,
în marea mea singurătate.
Privesc cu drag la tot!

Alexandrina Spânu - SPERANȚE